דאתו למימר להו נשרפו חיטכם בעלייה. הקשה בקונטרס וכי נשרפו יחזרו בהן כמו בזול וי"ל כיון דכרשות יתמי לייקור ומסתברא דברשותם נמי נשרפו ואי"ת לעיל דאמר מטון פירי מיתמי לייקר הייט דרב חיילאי והדרי בהו יתמי הא דעה הוא לגבייהו דילמרו להן לטוקמין נשרפו חיטכם בעלייה וי"ל דעבדים לוקחים שומרי שכר כיון דיכולים לאוכלם ולעשות בהם כל חפצם כדלמרינן בהאומנין (ב"מ דף פח.) הלוקח כלי מבית האומן לשגרו לבית חמיו ואתם בהליכה חייב בחזרה פטור מפני שהוא כטעמא שכר אלמא בחזרה הוי כטעמא שכר דהאיל והכא הקשה: **לרגא**. פירש בקונטרס לפוסקי כרגא דיתמי כו' משמע דלשאר ערכי היתומים בעי הכרזה וקשה דבפ' שום היתומים (ערכין דף כב.) כי פריך גרב אסי דאמר אין נזקקין לעכבו יתומין אלא מ"כ ריבית כו' ממתני' דשום היתומין לוקחה לשאר ערכי יתומים בר מבעל חוב לכך ברלה דהכא בכרגא ומזונות וקבורה דאמר